



BOJAN ĐURIĆ VLADA NA INFORMATIVNOM RAZGOVORU

Slavica Đukić-Dejanović je ovu sednicu, naravno, najavila kao istorijsku i kao prvo tzv. javno slušanje u našoj novijoj parlamentarnoj praksi. Ovo «javno slušanje» u interpretaciji predsedavajuće parlamentom bi, valjda, trebalo da bude posrbljena varijanta instituta public hearing, koji se, nakon razvoja u anglosaksonskom političkom životu, proširio, uz izvesne modifikacije, širom sveta.

Da li činjenica da je nešto posrbljeno nužno mora da znači i da je obesmišljeno i svedeno na formu cirkusa i petparačke imitacije nekog drugog modela? Ne bi moralo. Ali, u ovom slučaju, a bilo je i mnogih sličnih novijih primera, očigledno jeste.

U Skupštini se, naime, sve do sastanka šefova poslaničkih grupa sat vremena pre početka sednice, nije ni znalo po kojim će tačno pravilima predsednica rukovoditi postavljanjem pitanja. Tek tada je, i to uglavnom na insistiranje opozicionih političkih stranaka, i uz interpretaciju nejasnih poslovnih pravila, postavljena kakva-takva procedura. I to samo za postavljenje pitanja, njihov redosled i trajanje.

U pravila za davanje odgovora se nije mnogo diralo, osim što je ukupno vreme za pružanje odgovora ograničeno na 180 minuta. O tome kako mogu i treba da odgovaraju članovi Vlade na postavljena pitanja nije se razgovaralo. Nije valjda parlament mesto gde se Vladi postavljaju pravila i kontroliše njen rad, zar ne? I to samo tri dana pre održavanja sednice Glavnog odbora stranke bez koje se, prema rečima njenog predsednika, ne mogu zamisliti ni sadašnjost ni budućnost Demokratske Srbije (DS). To je

mesto za prave ocene i slanje na popravni. Zato je javno slušanje u Skupštini izgledalo kao televizijsko predstavljanje stranaka u predizbornoj kampanji, i to u onim vremenima kada su se stranke, umesto kroz snimljene materijale, međusobno upoređivale u onim sivim dekorima RTS/RTB studija.

Još je dinamike i bilo dok je pitanja postavljao LDP, a u sali bio Mlađan Dinkić. Kada je shvatio da je dovoljan broj puta (koji je nesumnjivo dvo-cifren) ponovio i na licu mesta razvio najnoviji srpski san o spajanju Zastave 10 i Fait Punt a u ZUNTO i akciji staro za novo, i Dinkić je otišao. Onda su u Skupštini ostali oni koji su uvek tu kada treba da bude dosadno i kada treba umrtviti i ono malo političke energije koja postoji. Premijer Mirko Cvetković i ministarka finansija Diana Dragutinović. Majstori za brojeve i procen-te bez suštine. I povremeno Milan Marković.

Sve je opet bilo tako poznato. Grimase Diane Dragutinović i izrazi gađenja prema poslanicima koji, eto, ne razumeju da Srbija ima najsavršeniji sistem javnih finansija. E, sad, ima onih koji pitaju kako u tom najsavršenijem sistemu dobijamo rebalans budžeta u novembru, budžet u decembru a izveštaj o manjku od oko 9 milijardi dinara na zvaničnoj internet prezentaciji njenog ministarstva se pojavjuje već početkom februara. Doduše, taj izveštaj je u međuvremenu sklonjen, onda je promenjena metodologija i budžetski bilansi su ispeglani. Na sajtu, ne u životu. Peglanje u stvarnom svetu državnih finansija izgleda da sledi već u martu. Kroz novi rebalans.

Premijer se nije tako otvoreno zgražavao nad željom poslanika da posumnjaju u genijalnost ekonomske politike Vlade. Njemu samo nije bilo jasno zašto neki poslanici žele da postave i poneko političko pitanje. Premijer je uz blagi prekor primetio da mu se čini da ovde ima



previše politike. A onda je prekorio samog sebe, uz opasku da je to možda i normalno s obzirom da se trenutno nalazi u parlamentu.

Dakle, počelo je pitanjem šefice poslaničke grupe ZES, koja je inače i predložila održavanje ovog javnog slušanja promotivnih floskula. To je uglavnom bilo jedno pitanje: Recite nam nešto više o ovoj krizi i merama Vlade? Tu nije bilo politike, više je ličilo na pitanje neinspirisanog konferansijea na nekom lokalnom skupu. Između je bilo malo politike. Završilo se krahom politike, kada je premijer nešto progovorio o nepravdi prema našim ljudima u Hagu.

PREDLOG LDP-A: NADLEŽNOSTI VOJVODANSKE AUTONOMIJE

POKRAJINSKA UPRAVA

LDP se zalaže za rešenja u zakonu o nadležnostima koja bi omogućila stvaranje efikasne, jeftine i odgovorne javne uprave na pokrajinskom nivou. Zakonska pravila treba da zadovolje sledeće ciljeve:

1. Zaustavljanje umnožavanja službi i povećanja broja zaposlenih koji administraciju čine skupom i neefikasnom;
2. Uklanjanje nepotizma kao načina za dobijanje posla u pokrajinskim organimai ograničavanje principa stranačke podele mesta u javnim preduzećima koja su sada plen određen „koalicionim dogovorima“ i u kojima nema kontrole;
3. Zaustavljanje nenamenskog trošenja sredstava;

NAJVAŽNIJE NADLEŽNOSTI

uređivanje izbora pokrajinskih organa, njihove organizacije i javnih službi i utvrđivanje simbola pokrajine i načina njihove upotrebe; - to je isključivo pravo Vojvodine, čak i po sadašnjem Ustavu. Tako je i u svim državama koje poznaju bilo kakav oblik autonomija ali i u onim zemljama koje sprovode decentralizaciju čak i kada ona počiva na lokalnom samoupravi a ne na autonomijama ili regionima kao zajednicama.

raspisivanje pokrajinskog referenduma u pitanjima u kojima je nadležna autonomna pokrajina; - građani Vojvodine moraju da dobiju direktno pravo da neposredno odlučuju o najvažnijim pitanjima iz nadležnosti autonomne pokrajine. Ovaj zakon (kao ni Statut) ne smeju da isključe građane iz vršenja neposredne demokratije. U suprotnom se obesmišljava čitava ideja – u većini situacija građanima je svejedno da li, protivno njihovoj volji, neku odluku donosi centralna ili pokrajinska vlast ako oni na to nemaju neposrednog uticaja.

uređivanje službene upotrebe jezika i pisma na svojoj teritoriji; - ovaj zakon treba da omogućiti da se u Vojvodini ranopravno koriste svi jezici i pisma, u skladu sa specifičnostima i potrebama građana i nacionalnih zajednica. Ne treba povlađivati primedbama da to nije u skladu sa Ustavom. Čak i postojeći Ustav propisuje da se “službena upotreba drugih jezika i pisama uređuje zakonom, na osnovu Ustava”. Sada se donosi „zakon”, a on može da prepusti bliže i slobodno uređivanje ovog pitanja samoj autonomnoj pokrajini.

unapređivanje i promocija zaštite ljudskih i manjinskih prava u skladu sa Ustavom i potvrđenim međunarodnim instrumentima;

uređivanje i vođenje službenih evidencija, statističke službe i statističkih istraživanja koje nisu od opšteg interesa.

ZDRAVSTVENA I SOCIJALNA ZAŠTITA

LDP se zalaže za korenitu promenu sistema organizacije i finansiranja zdravstva, pružanja zdravstvenih usluga i socijalne zaštite. U tom poslu donošenje Zakona o nadležnostima Vojvodine treba da bude prvi korak ka ozbiljnijoj reformi. Tražimo da država promeni svoju ulogu, a da nadležnosti pokrajine omoguće da zdravstvena i socijalna zaštita budu efikasnije, dostupnije i pravednije.

Zato predlažemo da Vojvodina uređuje i unapređuje zaštitu zdravlja i zdravstvenu službu od značaja za pokrajinu na svojoj teritoriji. Da bi se to ostvarilo, Vojvodina treba da ima nadležnost da presudno utiče naodgovarajuću pokrivenost svog područja mrežom zdravstvenih ustanova na primarnom i sekundarnom nivou zdravstvene zaštite.

To znači da se u okviru nadležnosti i budžeta na različitim nivoima vlasti, uključujući i Vojvodinu, kontinuirano obezbeđuju sredstva i pružanje zdravstvene zaštite neosiguranih socijalno ugroženih lica, za tačno utvrđeni broj konkretnih lica, bilo plaćanjem doprinosa za zdravstveno osiguranje tih lica organizaciji zdravstvenog osiguranja, bilo plaćanjem zdravstvenih usluga pruženih ovim građanima zdravstvenim ustanovama koje su te usluge izvršile.

Vojvodina treba da ima nadležnost i sredstva za zdravstvene programe sprečavanja zaraznih bolesti, epidemiologije, komunalne higijene, zaštite životne sredine, promocije zdravlja i zdravstvenog vaspitanja, prikupljanja i čuvanja rezerva krvi i brojnih drugih funkcija javnog zdravlja. Ove potrebe ne mogu i ne smeju više biti na teretu osiguranja.

Predlažemo da ovo bude i početak hitne decentralizacije organizacije obaveznog socijalnog osiguranja. U Vojvodini ono mora biti transformisano u posebno regionalno osiguranje na nivou

na kojem je doprinosom osiguranika na tom području moguće pokriti najveći broj rizika koji su obuhvaćeni obaveznim osiguranjem.

HNS-OV ČETVEROLIST – REFORMSKI PROJEKTI ZA NOVU HRVATSKU

UBRZANI GOSPODARSKI RAZVOJ, UBRZANI GOSPODARSKI RAZVOJ, UBRZANI GOSPODARSKI RAZVOJ

Niti jedan od prethodno navedenih ciljeva neće biti moguće ostvariti bez ubrzanog gospodarskog rasta od minimalno 6% godišnje te preuzimanja uloge države u područjima gdje se bez nje taj rast ne može ostvariti.

Država mora stvoriti uvjete za rast produktivnosti i konkurentnosti te povećanje efikasnosti gospodarstva, poboljšanje obrazovne i stručne kvalitete radno-sposobnog stanovništva te 50 postotono povećanje VSS obrazovanih građana, s posebnim naglaskom na poboljšanje kvalitete menadžera i razvoj menadžerskih znanja.

Presudan je i razvoj infrastrukture kao osnovni preduvjet razvoja gospodarstva te informatizacija i restrukturiranje državne uprave.

Ključna zadaća države je osiguranje uvjeta za slobodno i stabilno odvijanje poduzetničkih aktivnosti, i to sljedećim mjerama:

- definiranjem i stimuliranjem onih tipova poduzetništva i gospodarske aktivnosti koji imaju najveće izgleda za uspjeh u svakoj regiji, kao i u mikroregijama,
- jasnim i poticajnim poreznim sustavom,
- razradom modela javno-privatnog partnerstva na državnoj i lokalnoj razini te općenito mobilizacijom vanproračunskog kapitala (tržište nekretnina, pretpristupni fondovi),
- poticanjem izvoza (posebno pristupa malih i srednjih poduzeća međunarodnim tržištima),
- razrješavanjem statusa i stavljanjem u funkciju poljoprivrednih zemljišta i nekretnina koja su zbog nerješanih vlasničkih odnosa van uporabe,
- jedinstvenom i osmišljenom zemljišnom politikom te modelom zaštite i razvoja obalnog pojasa,
- mjerama monetarne politike u funkciji gospodarskog rasta,
- jasnim i učinkovitim zakonskim i pravosudnim sustavom te učinkovitim javnom upravom,
- jasnim pravilima i nadzorom tržišnog natjecanja,
- stvaranjem gospodarskog okruženja za povećanje interesa potencijalnih investitora FDI (direktna strana ulaganja) za greenfield i brownfield investicije.

IZ JAVE...

nedjelja 22. februar:

A sutra?

... Odluka o privatizaciji "Telekoma" u ovom trenutku ne postoji. Priča o privatizaciji stara je koliko i sam "Telekom", budući da je 49 odsto akcija kompanije prodato odmah po osnivanju

...

Branko Radujko, direktor Telekoma, o ozbiljnosti države u vođenju javnih kompanija

ponedeljak 23. februar:

Prva petoletka!

... Planirana je proizvodnja oko 15.000 automobila za prvo vreme, ali mogućnost te trake za proizvodnju puna i sa dizel motorom biće proširena i do 60.000 koliko je projektovani kapacitet ...

Nebojša Ćirić, državni sekretar, o kupovini automobila ZASTAVA PUNTO

utorak 24. februar:

Policijski silogizam!

... Nikakve dalje radnje nismo vršili, jer nismo imali nalog za njih ...

Ivica Dačić o aktivnostima policije u slučaju Borba

sreda 25. februar:

Koja kriza?

... Prosečna zarada bez poreza i doprinosa u Srbiji, isplaćena u januaru ove godine, iznosi 28.877 dinara i u odnosu na zaradu iz decembra 2008. godine nominalno je manja za 15,9 odsto, a realno za 17,9 odsto ...

Saopštenje Republičkog zavoda za statistiku

četvrtak 26. februar:

Optimizam plus!

Sve u svoje vreme!

... Istovremeno sa podsticajima privrednog rasta preduzmaju se i mere smanjenja potrošnje i racionalizacije u svim državnim sektorima ...

Mirko Cvetkovic o merama Vlade

petak 27. februar:

Praznici i gas!

... Industrijska proizvodnja u Srbiji u januaru 2009. godine bila je manja za 17,1 odsto nego u istom mesecu prošle godine, a za 25 odsto manja u odnosu na prosek 2008. godine ...

Saopštenje Republičkog zavoda za statistiku

subota 28. februar:

Cvrčak i mravi!

... Podzemno skladište gasa u Banatskom Dvoru
neće moći da se završi ove godine ...

*generalni sekretar Udruženja
za gas Srbije o izgledima za završetak
Banatskog Dvora*